

Zarzuty i główne argumenty

Z art. 1 w związku z art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 wynika obowiązek wprowadzenia w życie przez państwa członkowskie wszelkich niezbędnych środków w celu wystawiania obywatelom państw trzecich dokumentów pobytowych według jednolitego wzoru od dnia 14 sierpnia 2003 r.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. U. L 157, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii**(Sprawa C-491/09)**

(2010/C 24/74)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Sénéchal i S. La Pergola, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 78/855/EWG oraz 82/891/EWG w odniesieniu do wymogu sprawozdania niezależnego biegłego w przypadku łączenia spółek akcyjnych lub ich podziału (¹), a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które ciąży na nim na mocy art. 4 tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2007/63/WE upłynął w dniu 31 grudnia 2008 r. W chwili wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze środków niezbędnych do dokonania transpozycji dyrektywy, bądź, w każdym razie, nie poinformowała o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 300, s. 47.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Taranto (Włochy) w dniu 30 listopada 2009 r. — Agricola Esposito srl przeciwko Agenzia Entrate — Ufficio Taranto 2**(Sprawa C-492/09)**

(2010/C 24/75)

*Język postępowania: włoski***Sąd krajowy**

Commissione tributaria provinciale di Taranto

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Agricola Esposito srl

Strona pozwana: Agenzia Entrate — Ufficio Taranto 2

Pytania prejudycjalne

- 1) czy art. 21 taryfikatora stanowiącego załącznik do dekretu Prezydenta Republiki (D.P.R.) nr 641 z 1972 r. i art. 160 decreto legislativo nr 259 z 2003 r., w zakresie w jakim wprowadzają wymóg zezwolenia wobec konsumenta będącego stroną umowy abonamentu są zgodne z zasadami dyrektywy 2002/20/WE (¹), w której z kolei mowa jest o wymogu zezwoleń indywidualnych wobec przedsiębiorstw świadczących usługi lub udostępniających sieci?
- 2) czy art. 9 i 21 D. P.R. nr 641 z 1972 r. i art. 21 taryfikatora stanowiącego doń załącznik są sprzeczne z wynikającą z interpretacji art. 12 i 13 dyrektywy 2002/20/WE możliwością nakładania większej liczby opłat w związku z jednym zezwoleniem?
- 3) czy okoliczność, że włoska opłata koncesyjna należy się od podmiotów, które zawarły umowę abonamentu ale już nie od podmiotów korzystających z kart na doładowanie jest zgodna z zasadami zawartymi w dyrektywie 2002/21/WE (²) i w szczególności z „zasadą niedyskryminacji przy rozdzielaniu i przyznawaniu częstotliwości radiowych przez krajowe organy regulacyjne” uregulowaną w art. 9 ust. 1 dyrektywy?
- 4) czy opłata koncesyjna jest zgodna z zasadami dyrektywy 2002/77/WE (³) i dyrektywy 2002/21/WE, które stanowią, że „[k]ażdy program narodowy mający na celu podzielenie kosztu netto wynikającego z obowiązków świadczenia usługi powszechnej opiera się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach oraz jest zgodny z zasadą proporcjonalności i najmniejszego zakłócenia rynku”?